

Vyřizuje: Martin Archalous

legislativní expert

poslaneckého klubu Pirátů archalousm@psp.cz tel. 728 586 643

Naše sp. zn.: #JLI 33253

Doručovat: do datové schránky <u>59p4qyi</u>

Datum: 18.06. 2021

Úřad pro ochranu osobních údajů

Pplk. Sochora 27 170 00 Praha 7

odesláno do datové schránky: gkbaa2n

Podnět k zahájení přezkumného řízení podle § 16b zákona 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím

Vážená paní, vážený pane,

v souladu s ustanovením v souladu s § 94 správního řádu ve spojení s § 20 zákona o svobodném přístupu k informacím a § 16b zákona o svobodném přístupu k informacím se dovoluji obrátit na Úřad pro ochranu osobních údajů s podnětem k přezkoumání rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu.

Žadatel podal v prosinci roku 2020 žádost o informace podle zákona 106/1999 Sb., jejímž předmětem byly informace týkající se projektu dostavby jaderné elektrárny Dukovany, konkrétně:

- 1) poskytnutí aktuální pracovní verze návrhu zadávací dokumentace k výběrovému řízení na výstavbu nového jaderného zdroje v lokalitě Dukovany,
- 2) poskytnutí plného textu všech uplatněných připomínek k dokumentaci k výběrovému řízení,
- 3) sdělení informace o zapracování či nezapracování všech uplatněných připomínek,
- 4) poskytnutí všech připomínek v podobě zaslané ministerstvu,
- 5) poskytnutí veškerých uplatněných připomínek a požadavků, označených jako Bezpečnostní požadavky a
- 6) poskytnutí tzv. První prováděcí smlouvy v plném rozsahu.

Tato žádost byla částečně odmítnuta rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 23. 12. 2020, čj. MPO 745433/2020. Důvody odmítnutí byly různé, částečně spočívaly v ochraně utajovaných skutečností, částečně v ochraně obchodního tajemství, částečně v tom, že se jedná o tzv. nehotové podkladové informace, které dle zákona není povinnost post.

Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel řádně a včas rozklad, který byl zamítnut rozhodnutím ministra čj. MPO 330087/21/21200/01000 ze dne 30. dubna 2021.

Jelikož žadatel považuje toto rozhodnutí za nezákonné, podává v souladu s § 94 správního řádu ve spojení s § 20 zákona o svobodném přístupu k informacím

podnět k zahájení přezkumného řízení.

Podle § 16b zákona o svobodném přístupu k informacím je k provedení přezkumného řízení příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů.

V rozhodnutí o rozkladu dal ministr žadateli za pravdu, že uvedené důvody pro odmítnutí žádosti (nehotové informace, obchodní tajemství...) nebyly správné. Rozklad však zamítl s odůvodnění, že všechny uvedené informace jsou informacemi utajovanými. Na výroku rozhodnutí tak nic nezměnil, změnil pouze právní důvod zamítnutí žádosti. Rozhodnutí ministra i jeho postup v této věci však zakládá závažné pochybnosti o zákonnosti takového rozhodnutí, které jsou vysvětleny dále.

V první řadě je pochybné, zda všechny požadované informace jsou skutečně utajovanými informacemi. Informace se utajovanou nestane tím, že ministr v průběhu řízení o jejím poskytnutí dojde k závěru, že by utajovaná býti mohla. Klasifikace informace jako utajované je poměrně rigidní proces, zákon o ochraně utajovaných informací předpokládá určitý formální způsob označování informací jakožto utajovaných, přičemž jako nezbytný materiální korektiv takového postupu stanoví podmínku potenciálního ohrožení zájmu České republiky v případě vyzrazení takové informace.

Podmínkou aplikace výjimky dle § 7 je tak označení požadované informace za informaci utajovanou. Musí zde být jak materiální, tak formální důvody pro utajení. A především, informace musí takto být klasifikovaná od samého počátku a po celou dobu trvání důvodů k utajení.

Rozhodnutí však postrádá podrobnější odůvodnění toho, proč je daná informace utajovaná (včetně např. podřazení pod příslušné ustanovení nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací). Jakkoliv samozřejmě lze pochopit jistou zdrženlivost v odůvodnění (podrobné odůvodnění by vedlo k vyzrazení obsahu informací), nelze akceptovat pouhé konstatování, že "veškeré informace požadované žadatelem je nutno zahrnout pod výjimku zakotvenou v § 7 zákona o svobodném přístupu k informacím" bez jakéhokoliv dalšího vysvětlení - takové rozhodnutí je nepřezkoumatelné. I odborná literatura potvrzuje, že "v odůvodnění by se měl povinný subjekt prokazatelným (z hlediska odvolacího orgánu přezkoumatelným) způsobem vypořádat s důvody odmítnutí žádosti a objasnit, na základě jakých ustanovení právních předpisů a z jakých důvodů naplňuje požadovaná informace parametry zákonem předpokládaného utajení" (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 381).

Dosavadní průběh řízení, i to, co je veřejně známo o obsahu požadovaných informací, zakládá důvodné pochyby o tom, že důvody k utajení zde jsou. V první řadě už samotná skutečnost, že ministerstvo se nejprve pokusilo (dle napadaného rozhodnutí ministra nesprávně) odmítnout poskytnutí informace z jiných důvodů. Samozřejmě je možné, že i tehdy byla informace klasifikována jako utajovaná, žadateli se však jeví nepravděpodobné, že by ministerstvo konstruovalo odmítnutí z důvodu ochrany obchodního tajemství či nehotových informací, jednalo-li by se o informace v příslušném stupni utajení (už jen proto, že příprava takového rozhodnutí vyžaduje nedůvodné zapojení většího počtu osob, což je v rozporu s principem "need to know"). Dále, některé tyto materiály byly v minulosti poskytnuty většímu počtu osob, zadávací dokumentace např. i zahraničním uchazečům o zakázku, a jak potvrdilo samo ministerstvo,

částečně i žadateli samotnému k nahlédnutí - omezený režim při nahlížení byl odůvodňován smluvními požadavky mezi stranami smlouvy, nikoliv bezpečnostním režimem podle zákona o ochraně utajovaných informací. I to nasvědčuje tomu, že alespoň v části nejde o utajované informace.

Výše uvedené důvody se, z logiky věci, musejí vztahovat na všechny požadované informace v plném rozsahu, a na všechny jejich části. To není pravda zcela zjevně, protože část požadovaných informací je již veřejně dostupná (např. tzv. prováděcí smlouva, jejíž neredigované znění žadatel požaduje, je v redigované podobě přístupná veřejně prostřednictvím tzv. registru smluv).

Konečně, povinný subjekt se vůbec nevypořádává se skutečností, že výjimkou stanovenou § 7 je možné použít pouze tehdy, pokud žadatel nemá k informaci oprávněný přístup. Žadatel k informaci oprávněný přístup má, jelikož jako poslanec parlamentu má přístup k utajovaným informacím všech stupňů utajení, a jako místopředseda zahraničního výboru Poslanecké sněmovny potřebuje tuto informaci k výkonu své funkce (podrobněji k přístupu poslance k utajované informaci žadatel argumentuje již v původní žádosti). Žadatel sice uznává, že není standardní žádat o utajovanou informaci v režimu zákona 106/1999 Sb., ale doslovná dikce § 7 tuto možnost výslovně připouští, a z hlediska žadatele se jedná o jedinou "procesní" formu, jak informaci získat, když ministerstvo její poskytnutí omítá. Konstrukce, že by současně s poskytnutím byl povinen informaci i zveřejnit, je nutno odmítnout, ustanovení § 5 odst. 3 takto vykládat nelze, protože takový postup zakazuje speciální právní úprava - ostatně praxe takto běžně nakládá s informacemi, jejichž zveřejnění zákon omezuje, ale poskytnutí na žádost nikoliv, nejedná se o nic nového. Ostatně zákon o svobodném přístupu k informacím nestanovuje striktně formu poskytnutí informace (§ 4a odst. 2 je pouze demonstrativní), a není tak vyloučeno poskytnutí v souladu s požadavky zákona o ochraně utajovaných informací.

Pouze nad rámec argumentace žadatel upozorňuje, že není pravdivá informace, že mu informace byly poskytnuty dne 11. prosince 2020 bez jakéhokoliv omezení podle § 11 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Část informací, rozhodně však ne všechny, mu byly předloženy k nahlédnutí v kanceláři ministerstva, bez možnosti pořizovat si výpisy, opisy či kopie, a pouze po omezenou dobu, což vzhledem k rozsahu materiálů rozhodně nelze považovat za "poskytnutí" splňující účel, pro který žadatel informaci žádá (tedy kontrolu činnosti vlády členem parlamentu).

Z výše uvedených důvodů tedy žadatel považuje jak provostupňové rozhodnutí, tak rozhodnutí o rozkladu, za nezákonná, a v soualdu s výše citovanými ustanoveními zákona o svobodném přístupu k informacím a správního řádu si dovoluje požádat Úřad pro ochranu osobních údajů o přezkum napadeného rozhodnutí ministra, a o jeho zrušení, případně též o zrušení prvostupňového rozhodnutí (které ostatně ministr sám označil za nesprávné, a není tedy důvodu ponechat jej v platnosti) a vrácení věci Ministerstvu průmyslu a obchodu k dalšímu řízení.

S úctou

Jan Lipavský poslanec PSP ČR zvolený za Českou pirátskou stranu místopředseda výboru pro obranu, místopředseda zahraničního výboru Jan Lipavský nar. 2.7. 1985 trvale bytem: Tychonova 18 16000, Praha 6 Dejvice

Přílohy:

- žádost o informace
- rozhodnutí o odmítnutí žádosti (rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 23. 12. 2020, čj. MPO 745433/2020)
- rozklad proti rozhodnutí
- rozhodnutí o rozkladu (rozhodnutí ministra čj. MPO 330087/21/21200/01000)